ՆՆՋԵԼ յԱրքունի Դիւանէ զարձանագրութիւնս երից հրովարտակացն Հայոց։

1°.—Սակս նորոգութեան Տաճարին Ս. Յարութեան, տուեալ 'ի Թուին ՌՂԹ։

2°.—Վասն նորոգութեան եկեղեցւոյն Բեթղեհէմի, ՌՂԱ։

3°.—Վասն չինութեան Համբարձման տեղւոյն, ՌՂԲ։ Եւ տուաւ նոր հրովարտակ վարիլ ըստ մտաց հրովարտակացն տուեալ 'ի Թուին՝ ՌՂՁ, յորում յառաջ բերի իբր զատճառ, թէ հրովարտակքն զոր գրեցաք 'ի վեր՝ տուեալ են միայն 'ի խնդրոյ Պատրիարքին Հայոց։ Սակայն գիտել գիտացին թէ ծածկապէս ուժգին չնչելոյ հիւսիսային հողմոյ, փոթորկեաց և սասանեցոյց զդուռն, և յայս եղանակ չրջեաց զկնդիրն։

Եւ յետ այնորիկ՝ ըստ Իլամի Դատաւորին Երուսաղէմի՝ զոր առեալ էին Յոյնք, առին 'ի Դրանէ նոր հրովարտակ 'ի ՀԵ Զիլգատէ ամսոյ՝ ՌՂԲ, ('ի 21 Փետրվարի · 1837), եւ վերստին ինքեանց սեփհականեցին զընդհանուր չինութիւնն Ս. Տեղեաց։

Յետ այնորիկ չոքան Յոյնք առ Դատաւորն Երուսաղէմի Համտուլլահ Էֆէնտի եւ ասեն · եթէ քակես զչինուածս Համբարձման՝ և բառնաս զամենայն եկեղեցական սպասս, եւ խափանես զպատարագն եւ զարարողութիւնս Հայոց՝ բերեալ մատուցուք ասա զհրովարտակն Արքունի · իսկ եթէ ոչ՝ դարձուցանեմք զայն առ Տէրութիւնն, և բոլոր բառնամք զքէն վասն ոչ գործադրելոյ զայն։ Դատաւորն ոչ ետ տեղի բանից նոցա, այլ վերստին գրեաց 'ի Դուռն հրովարտակաւ հաստատել զիրաւունս Հայոց՝ զի անկործան մնասցեն չինուածքն։ Սակայն Յոյնք ոխացեալ ընդ Դատաւորն՝ գրեցին գիր ամբաստանութեան զնմանէ եւ զազգէն Հայոց առ Հիւպատոսն Ռուսաց, եւ առաքեցին զայն յԱղէքսանդրիա 'ի ձեռն պատգամաւորի, եւ միջնորդութեամբ նորին խնդրեցին 'ի Փոխարքայէն Եգիպտոսի՝ առնել քննութիւն ծանուցեալ խնդրոց, որպէս տեսցի 'ի սորեա։

Ընթերցեալ Հիւպատոսին զնամակ միաբանացն Յունաց, գրեաց առ ատենական Թարգման Պողոս Պէյ օրինակ զայս։ «Զգանկատանս միաբանացն Յունաց զԴատաւորէն Երու-